

[Krarup.]

det heroppe i det, vi kalder det gamle Land, saa maa man ogsaa gøre det nede i Sønderjylland; Grænsen skal slettes. Forholdet er dog, at det kan da aldrig være rigtigt, at fordi man har gjort en Uret over for Kirken, over for Præstegaardene heroppe i det gamle Land, saa skal man gentage denne Fejl dernede.

Jeg ser netop i Dagbladene i Dag, at Menighedsraadsforeningen, altsaa de, der staar som et Udtryk for den læge Del af Folkekirken herhjemme, at denne Menighedsraadsforening har haft sit Aarsmøde ovre i Odense, og der var netop Spørgsmaalet om at værne om de Præstegaardsjorder, der endnu findes nede i Sønderjylland, fremme til Debat. Det er ikke længere siden end i Gaar, at jeg havde en Samtale om det med en Mand, som var kendt med de Dele. Han fortalte ganske interessant om en sønderjysk Præstegaard, til hvilken der fra gammel Tid var blevet henlagt to Smaaskove. Den ene af dem var blevet solgt, og Kapitalen var saa blevet sat hen, selvfølgelig i gode Mark, men Marken var ved Tidens onde Omskiftelser svundet ind, saa at Præsten nu fik 17 Øre i Rente for den Skovpart, der var blevet solgt. Da Menighedsraadet fik at vide, at saa langt var Prisen for denne gamle Skov, som havde hørt til Præstegaarden, gaaet ned, saa den faktisk ingenting var værd, sagde Menighedsraadet, at den anden lille Skov, der hørte til, skal aldrig blive solgt. Altsaa, saadan stiller man sig dernede. Man er dernede mere vaagen over for den gamle Ret, og saa er der for Resten det, at Historikere, Folk, som ved Besked med de Ting, siger, at der gælder en anden Ret, at Præstegaardene dernede besidder deres Jord med en anden Ret. end de gjorde heroppe i Danmark. Jeg er ikke Jurist nok til at klare det Spørgsmaal, men efter hvad fornuftige Folk siger, skal Ejendomsforholdet til Præstegaardjorden i Sønderjylland altsaa være forskelligt fra det, der gjaldt heroppe i det gamle Land. Men det lange og det korte er altsaa det, at jeg gør min Partifælle, det ærede Medlem Hr. M. O. Korsgaards Ord til den højtærede Landbrugsminister til mine: far varsomt med dette!

Oluf Johansen: Det ærede Medlem Hr. Krarup udtalte Ønsket om, at vi havde haft noget større Brug. Vi har jo nu skabt en Form for Jordlovgivning, hvorefter man er i Stand til, hvor det drejer sig om større Kolonier, foruden de almindelige Husmands-

brug, der nu oprettes, ogsaa at oprette nogle Gaarde ind imellem. Det er baade en Indrømmelse til dem, der ønsker at overtage et saadant større Brug, og til dem, der af politiske Grunde ønsker en saadan Udvikling, men jeg er bange for en Udvikling, hvorved man faar Brug, der bliver saa store og derved saa vanskelige at starte, at de, der ligger helt nede i vort Samfund blandt den arbejdende Ungdom ude paa Landet, holdes nede og ude. Jeg vilde nødtigt, at vi skulde skabe en Udvikling, hvor Brugene blev saa store, at det var umuligt for den arbejdende Ungdom at faa sig et frit, selvstændigt Landbrug at arbejde med.

Jeg kan ikke give min Tilslutning til de Betragtninger, det ærede Medlem fremfører med Hensyn til den sønderjyske Præstegaardsjord. Jeg skal kun sige, at fra een Side i vort Samfund gives der meget stærkt Udtryk for Ønsket om, at de sønderjyske Præstegaardsjorder kommer ind under Udstykningen, og det er fra Husmandskredse i Sønderjylland.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Jeg maa tilstaa, at det ærede Medlem Hr. Krarup ikke overbeviste mig med sine Udtalelser om den sønderjyske Præstegaardsjord. Det kan ikke være rigtigt, at man skal have to Ordninger i dette Land, heller ikke naar det drejer sig om Præstegaardsjord. Jeg er ogsaa informeret fra interesseret Historikerside, og man har gjort mig opmærksom paa alt det, der talte for det o. s. v., men jeg kan ikke lade være at gentage, at hvis vi staar i den Situation, at vi mangler Jord til Udstykning, Jord til nye selvstændige Brug, saa er det en bagvendt Fremgangsmaade, hvis man begynder at tage Jorden fra de private og lader det offentlige beholde sin Jord. Det er der ingen Rimelighed i. Nu skal man heller ikke glemme, at naar Menighedsraadene udtaler sig, som de gør, kan det godt være ud fra egoistiske Synspunkter. Derfor siger jeg, at her er et Omraade, hvor man kan slette Grænsen mellem det gamle Land og Sønderjylland, og det synes jeg ogsaa er værd at tage med.

Med Hensyn til den ekstensive Drift, som det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen talte om, synes jeg som nævnt, at vi alle sammen skal være opmærksomme paa, at Udviklingen i de oversøiske Lande rummer en Fare for hele den Landbrugslinie, vi har været inde paa her i Landet. Der er aabenbart sket det under Krigen, at de oversøiske Lande, ikke mindst Dominions, har for-